

Personer, som befinde sig i Udelukkelsen, paa Grund af saadanne enkeltvise Dispensationer kunne sige, at de have en Ret til at komme med? Det er dog at vende op og ned paa Alt; det kan ikke siges. Der kan være noget Haab for saadanne Examinerede om, at de dog ikke ganske skulle være udelukkede, og det er dette Haab, denne Udfigt, om man saa kan kalde det, som vi søge at fyldestgjøre. Nu siger den ærede Ordfører for Forslagsstillerne: Ja, til dem, der i dette Dieblik finde det beleiligt at gaae over til Sagførerstand, bliver der taget Hensyn, men derimod ikke til Andre, og disse vil man tvinge ud af den Stilling, de have, og over i en anden, der maaskee ikke i Dieblirket behager dem, og som ikke kan brødføde dem. Nei, man vil ikke tvinge dem; man vil blot lade de Enkelte, som efter den Maade, hvorpaa deres hele Livsforhold have udviklet sig, vilde rammes for haardt af Lovens Bestemmelser, slippe noget lettere igjennem; men det gaaer dog ikke an, derfor at holde Afdgangen aaben i en lang Aarvække og for heelt andre Personer. Man maa gjøre en Afregning med en saadan ældre Tingenes Tilstand, man maa afflutte den, ellers kommer man ind paa en Tilstand, som hverken er det One eller det Andet. Det, som de ærede Forslagsstillere ville, er, at de Personer, som ved den ufuldstændige juridiske Examen have faaet laveste Charakter, skulle hele deres Liv igjennem, hvor seent de end maatte fremsætte deres Onsker derom, have dette særegne Privilegium; men dette er dog unaturligt. Jeg behøver ikke at udbrede mig over, hvorledes dette kunde misbruges, ved i saadanne Stillinger, som give Afgang til Sagførerstand, at indbringe en heel Mængde af disse Personer som Fuldmægtige, for at de kunne opnaae dette Gode for sig. Jeg vilde ikke finde det passende. Men hvad jeg maa fastholde, er det, at naar man gjør Afregning med en tidligere Tid og søger at raade Bod paa den Haardhed og Strengthed, som Lovforslaget i visse Tilfælde kan medføre, saa vilde det dog være høist urigtigt, derfor at trække Lovens fulde Strafftræden ud i en 10, 20, maaskee 30 Aar. — Naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ønskede, at jeg skulde gjøre ham opmærksom paa de for-

melle Mangler, hvorefter Forslaget ligger, da skal jeg gjerne gjøre det, uden at jeg dog anseer det for nødvendigt at komme ind paa en nærmere Forhandling af disse. Jeg maa da tillade mig at sige, at jeg ikke i Lovsproget skjætter om saadanne Udtryk som „forinden denne Lovs Thinglæsning“, heller ikke om Udtryk som „skulle dog ogsaa kunne bestikkes“, ligesom endelig heller ikke Udtrykket „ovennævnte Bestillinger“ kan siges at være correct. Der er nemlig ovenfor slet ikke Tale om Bestillinger. Udtrykket „skulle dog ogsaa kunne“ siger noget ganske Andet, end det skulde. De ærede Forslagsstillere ville nemlig sige, at Saadanne, som have underkastet sig den ufuldstændige juridiske Examen med den ringeste Charakter, skulle have en Ret til at blive Underrettsagsførere, men det ligger ikke i Udtrykket „skulle de ogsaa kunne“, et Udtryk, der kun kunde passe, hvor der ikke var Tale om en bestemt Ret; det passer saalænge man maa søge om at blive Sagfører, men det passer ikke efter den Tanke, hvorpaa Lovforslaget hviler, nemlig, at det at kunne blive Sagfører for Fremtiden skal være en Ret. Jeg tvivler ikke et eneste Dieblik om, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne med sin juridiske Fordømmelse, saasnart han er bleven gjort opmærksom paa Incorrecetheberne, vil give mig Ret. Men jeg vil hellere, end at forfølge denne Disput med det ærede Medlem, opfordre ham til, i Erkjendelsen af, at det er et naturligt Krav, at et saadant Lovforslag kommer fra os saa vel udstyret ogsaa i formel Henseende, som det er muligt, at tage sit Forslag tilbage; der er jo Trin endnu, og jeg kan sige meget betydelige og vanskelige Trin med Hensyn til Lovens Gjennemførelse, hvor det Slags Tanker kunne blive optagne og gennemførte, naar de fortjene det.

Tobiesen: De formelle Indvendinger vare jo de, som sidst bleve ommeldte, og sjøndt det maaskee ikke er den naturlige Orden, tror jeg dog, at jeg vil begynde med dem. Jeg maa da udtale, at jeg virkelig ikke kan see, at den Affattelse, at man om en Mand, om hvem det er givet, at han ikke tilfredsstillende opfylder de Fordringer, der stilles, siger, at han ogsaa skal kunne komme i Betragtning, paa